hostis ⁊ aduersarius iudeoꝝ cogitauit cō-
tra eos maluꝫ: vt occideret illos atqꝫ dele
ret: et misit phur (qđ nostra lingua vertit
in sortem) et postea ingressa est hester ad
regem: obsecrans vt conatus eius lr̄is re
gis irriti fierēt: ⁊ maluꝫ quod ꝯtra iudeos
cogitauerat: reuerteret ī caput eiꝰ. Deni
qꝫ ⁊ ip̄m ⁊ filios eius affixerūt cruci: atqꝫ
ex illo tempore dies isti appellati sunt phu
rim id est sortiū: eoꝙ phur id est sors in vr
nam missa fuerit. Et cuncta que geste sunt
epistole id est libri huius volumīe ꝯtinen-
tur: queqꝫ sustinuerīt ⁊ q̄ deīceps īmutata
sint: susceperūt iudei sup se et semen suum.
⁊ sup cūctos q̄ religioni eaꝝ voluerint co-
pulari: vt nulli liceat duos hos dies absqꝫ
solēnitate trāsigere quos scriptura testat
⁊ cetera expetunt tempora annis sibi iugi
ter succedentibus. Isti sunt dies q̄s nulla
vnq̄ deleuit obliuio. ⁊ ꝑsin gulas generatō
nes cūcte in toto orbe ꝓuintie celebrabūt
nec est vlla ciuitas in qua dies phurim id
est sortiū nō obseruent a iudeis ⁊ ab eoruꝫ
ꝓgenie q̄ his ceremonijs obligata ē. Scri
pserūtqꝫ hester regina filia abiahel ⁊ mar
docheus iudeus etiā secundaꝫ epistolaꝫ: vt
om̄i studio dies ista solēnis sanctiret ī po
sterū. Et miserunt ad om̄es iudeos qui in
centumuigintiseptēꝫ prouintijs regis As-
sueri versabant: vt haberēt pacē ⁊ suscipe
rent veritatem: obseruantes dies sortium
et suo tempore cū gaudio celebrarēt: sicut
ꝯstituerat Mardocheus ⁊ hester. Et illi ob
seruāda susceperūt a se et a semīe suo ieiu-
nia atqꝫ clamores ⁊ sortiuꝫ dies: ⁊ omnia
que libri huiꝰ qui vocat hester hystoria cō
tinetur. Capituluꝫ .X.

Rex vero Assuerꝰ omneꝫ
terram et cūctas maris insulas fe-
cit tributarias: cuius fortitudo et
imperium et dignitas atqꝫ sublimitas qua
exaltauit Mardocheum scripta sunt in li-
bris medorum atqꝫ ꝑsaruꝫ. ⁊ quomō mar
docheꝰ iudaici generis secūdꝰ a rege assue
ro fuerit: ⁊ magnꝰ apud iudeos: ⁊ accepta-
bilis plebi fratrū suoꝝ: querens bona po-
pulo suo: ⁊ loquēs ea que ad pacem semi-
nis sui pertinerent. Que habentur in he-
breo plena fide expressi. hec aūt que sequū
tur scripta: repi in editōe vulgata q̄ greco
rum lingua ⁊ lr̄is continentur: ⁊ interim
post finem libri hoc capitulum ferebatur
qđ iuxta consuetudinem nostraꝫ obelo id
est veru ꝑnotauimus. Dixitqꝫ Mardocheꝰ
A deo facta sunt ista. Recordatꝰ sum som
nij quod videram hec eadeꝫ significantis:
nec eoꝝ quicq̄ irritum fuit. Paruus fons
qui creuit in fluuium: et in lucem solemqꝫ
conuersus est: ⁊ in aquas plurimas redū-
dauit Hester est: quam rex accepit vxorē:
⁊ voluit esse reginam. Duo autem draco-
nes: ego sum et aman. Gentes que conue-
nerāt hi sunt: qui conati sunt delere nomē
iudeorum. Gens auteꝫ mea israhel est que
clamauit ad dominum: et saluum fecit do-
minus populum suum. liberauitqꝫ nos ab
omnibus malis: et fecit signa magna atqꝫ
portenta inter gentes: et duas sortes esse
precepit. vnam populi dei: ⁊ alterā cuncta
rum gentium. Venitqꝫ vtraqꝫ sors in statu
tum ex illo iam tempore coraꝫ deo vniuer
sis gentibus: ⁊ recordatus est dominus po
puli sui: ac misertus hereditati sue. Et ob
seruabuntur dies isti in mense adar quar
tadecima ⁊ quintadecima die eiusdeꝫ men
sis: cum omni studio ⁊ gaudio in vnuꝫ ce-
tuꝫ populi congregati in cūctas deinceps
generatōes ꝑpli isrl̄. Capi. XI.

Anno quarto regnanti-
bus Ptolomeo et cleopatra attu-
lerunt dositheus qui se sacerdotē et
leuitici generis ferebat. ⁊ Ptolomeꝰ filius
eiꝰ hanc epistolā phurim: quā dixerūt in-
terp̄tatum esse lisimachū Ptolomei filiuꝫ
in hierusalē. Hoc quoqꝫ principium erat ī
editione vulgata: quod nec in hebreo nec
apud vllum fertur interpretuꝫ. Anno se-
cundo regnante Artarxerse maximo. pri-
ma die mensis nisan: vidit somnium Mar-
docheus filius iaheri filij semei. filij Cis de
tribu beniamin. homo iudeus qui habita-
bat in vrbe susis: vir magnus et inter pri-
mos aule regie. Erat autem de eo numero
captiuorū q̄s transtulerat Nabuchodono-
sor rex babilonis de hierusalem cum ieco-
nia rege iuda: ⁊ hoc eius somniū fuit. Ap
paruerūt voces ⁊ tumultꝰ: tonitrua ⁊ ter-
remotus: ⁊ conturbatio sup terraꝫ: ⁊ ecce
duo dracones magni: paratiqꝫ contra se ī
p̄liuꝫ: ad quoꝝ clamoreꝫ cuncte concitate
sunt natōnes vt pugnarēt contra gentem
iustorum. Fuitqꝫ dies illa tenebrarum et

discrimĩs. tribulatõis ⁊ angustie. ⁊ ingens
formido sup̱ terrã. Cõturbataq; est gẽs iu
stoꝝ timentiũ mala sua: ⁊ p̃parata ad mor
tẽ. Clamauer̃tq; ad deũ: ⁊ illis vociferãti-
bus fõs ꝑuus creuit ĩ fluuiũ maximũ. ⁊ in
aq̃s plurimas redũdauit. Lux ⁊ sol ort⁹ ẽ
⁊ humiles exaltati sũt. ⁊ deuorauerũt ĩcli
tos. Qđ cũ vidiss; Mardocheus ⁊ surrexis
set de stratu: cogitabat q̇d de⁹ facere vellet
⁊ fixuz habebat ĩ aĩo scire cupiẽs: q̃d signi
ficaret somniũ. Capitulum .XII.

Morabatur aũt eo tẽpo-
re ĩ aula regis: cũ bagatha ⁊ tha-
ra eunuchis r̃gis q̇ ianitores erãt
palatij. Cunq; intellexisset cogitatões eo-
rum ⁊ curas diligẽtius preuidisset didicit
qđ conarent̃ in regem artarxersen man⁹
mittere: ⁊ nunciauit super eo regi. Qui de
vtroq; habita questione. cõfessos iussit du
ci ad mortez. Rex autem qđ gestum erat:
scripsit in cõmentarijs. S; et Mardoche⁹
rei memoriã litteris tradidit. Precepitq;
ei rex vt in aula palatij moreret̃. datis ei
pro delatõe muneribꝫ. Aman võ fili⁹ ama-
dathi bugeus erat gloriosissimus corã re-
ge. et voluit nocere Mardocheo et populo
eius pro duobus eunuchis regis qui fue-
rant interfecti. Hucusq; prohemium. Que
sequũtur in eo loco posita erãt vbi scriptũ
est in volumine ⁊ diripuerũt bona vel sub
stantias eorũ. Que in sola vulgata editõe
reperimus. Epistole autem hoc exemplar
fuit. Capitulum .XIII.

Rex maximus artarxer-
ses ab india vsq; ad ethiopiã cen-
tumuigintiseptẽ prouintiaꝝ prin
cipibus et ducibꝫ: q̇ eius imperio subiecti
sũt salutẽ cũ plurimis gentibꝫ imperarez
⁊ vniuersuz orbẽ mee ditõni subiugassem:
volui nequaq̃ abuti potẽtie magnitudĩe.
s; clemẽtia et lenitate gubnare subiectos:
vt absq; vllo terrore vitã silẽtio trãsigẽtes
optata cunctis mortalibus pace fruerẽn-
tur. Querẽte aũt me a ꝯsiliarijs meis quõ
posset hoc impleri. vnus qui sapiẽtia ⁊ fi-
de ceteros p̃cellebat: ⁊ erat post regez secũ
dus Aman nomĩe: indicauit mihi in toto
orbe terraruz ꝑplm esse dispsum qui nouis
vteret̃ legibus: ⁊ cõtra omniũ gentiũ con
suetudinẽ faciẽs. regũ iussa ꝯtemneret: et

vniuersarum cõcordiã natõnũ sua dissen-
sione violaret. Qđ cũ didicissemus viden-
tes vnam gentez rebellem aduersus omne
hominum genus ꝑuersis vti legibꝫ: nr̃isq;
iussionibus contraire. ⁊ turbare subiecta
rum nobis prouintiarum pacem atq; cõ-
cordiam: iussimus vt quoscũq; Aman qui
om̃ibus prouintijs p̃positus est ⁊ secũdus
a rege. ⁊ quẽ patris loco colimus mõstra-
uerit: cũ ꝯiugibꝫ ac liberis deleant̃ ab ini-
micis suis. nullusq; eoꝝ misereatur quar-
tadecĩa die duodecimi mẽsis adar ãni p̃sen
tis: vt nepharij homines vno die ad infe-
ros descendentes: reddant impio nr̃o pa-
cem quaz turbauerãt. Hucusq; exemplar
epistole. Que sequũtur post eũ locum scri
pta reperi vbi legit̃. ꝑgensq; Mardocheus
fecit oĩa q̃ ei mãdauerat Hester. nec tamẽ
habent̃ ĩ hebraico ⁊ apud nulluz penit⁹ fe
runt̃ interpretũ. Mardoche⁹ aũt deprecat⁹
est dñm: memor oĩum opeꝝ eius: et dixit.
Domĩe dñe rex om̃ipotens: in ditiõe enim
tua cũcta sũt posita: ⁊ nõ ẽ q̇ possit tue re
sistere voluntati: si decreueris saluare isra
hel. Tu fecisti celũ ⁊ terram: et quicq̇d celi
ambitu continet̃ dominus omniũ es: nec
est qui resistat maiestati tue. Cũcta nosti ⁊
scis quia non ꝓ sup̱bia ⁊ cõtumelia et ali-
qua glorie cupiditate fecerim hoc: vt nõ
adorarẽ Aman sup̱bissimũ. libenter em̃ ꝓ
salute isrl̃ etiã vestigia pedũ ei⁹ deosculari
paratus essem: s; timui ne honorẽ dei mei
transferrem ad hominem: et ne queq̃ ado
rarem excepto deo meo. Et nũc dñe rex de
us abrahã miserere ꝑpli tui: qui volũt nos
inimici nr̃i ꝑdere ⁊ hereditatẽ tuaz delere
Ne despicias ꝑtẽ tuã quã redemisti de egi-
pto. Exaudi dep̃catõem meã ⁊ ꝓpitius esto
sorti ⁊ funiculo tuo: et cõuerte luctũ nr̃m
in gaudiũ: vt viuentes laudem⁹ nomẽ tu-
um dñe: ⁊ ne claudas ora te canẽtiũ. Om̃is
quoq; israhel pari mente ⁊ obsecratõe cla
mauit ad dominũ: eo q᷑ eis certa mors im
penderet. Capitulum .XIIII.

Hester quoq; regina cõ-
fugit ad dñm: pauẽs periculuz qđ
imminebat. Cunq; deposuisset ve-
stes regias: fletibus et luctu apta indumẽ
ta suscepit: ⁊ pro vngentis varijs cinere ⁊
stercore impleuit caput. et corpus suum
hũiliauit ieiunijs. om̃iaq; loca ĩ quibꝫ añ